

Odešel Jan Stöckel

Malá osobní vzpomínka

Honzu jsem poprvé poznal zhruba před čtvrtstoletím, kdy jsem si hledal téma pro svou disertaci. Pod jeho vedením jsem podnikal na pro mne mystickém zařízení tokamaku CASTOR své první vážnější experimentální krůčky v oblasti detekce záření vysokoteplotního plazmatu CCD prvky a pak pomáhal s numerickým modelováním stochastických difúzních procesů v okrajovém plazmatu.

Při adaptování tokamaku GOLEM do prostředí Univerzity byl jediným člověkem, který zajistil kontinuitu s jeho bývalým působením jako tokamaku CASTOR na Ústavu fyziky plazmatu Akademie věd a velmi podstatně přispěl k rozběhu jeho důstojného provozu na Jaderce. Byl prvním, kdo vyslovil myšlenku, že by bylo zajímavé jej zkusit provozovat vzdáleně. Byl skvělým parťákem a vždy jsem se trochu bál, až mi přestane pomáhat. Je to tu a zůstává to teď tedy dost na mě samotném, ale vnitřní motory s jeho palivem běží už bezpochyby dostatečně.

Lidsky byl Honza velmi inspirativní člověk, který přitahoval svojí povahou hodně lidí. Nezapomenutelné a unikátní jsou jeho mimovědecké společenské aktivity s kytarou, společným pěním a dokonce tancováním. Osobně si myslím, že přispěl i tímto specifickým způsobem velmi značně k mezinárodnímu uznávání české fúzní komunity.

Pochybuji, že bychom bez Honzy měli na fakultě funkční a světově známý vzdělávací tokamak a pochybuji, že bysme tu měli už pomalu 15 let důstojně fungující studijní zaměření na fyziku a technologie vysokoteplotního plazmatu.

Milý Honzo, přeji Ti v "Dalším Vesmíru" nový rozměr přátelství, zajímavé badatelské problémy, kvalitní pivo ... a i tu u Tebe neodmyslitelnou dobrou cigaretku.

Díky za vše.

Vojtěch Svoboda ... & tokamak GOLEM